

## U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Slovenského pozemkového fondu**, zastúpeného *Mgr. P. B., advokátom*, proti žalovanému **Katastrálnemu úradu v Bratislave**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. februára 2009 č. k. 1 S 117/06-77, takto

### r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. februára 2009 č. k. 1 S 117/06-77 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie a rozhodnutie.

### O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 10. februára 2009 č. k. 1 S 117/06-77 zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného z 18. januára 2006 č. Co 91/05-Va, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu, pracovisko B. zo 6. októbra 2005 č. O-1-9-5/05-roep. Rus, ktorým správny orgán vyhovel námietke Hlavného mesta SR Bratislavy, v konaní podľa § 7 ods. 2 a 3 zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom (ďalej len „zákon č. 180/1995 Z.z.“) a v návrhu registra obnovennej evidencie pozemkov (ďalej len „ROEP“), zverejnenom 31. mája 2004, zapísal ako vlastníka parciel č. X., zapísaných v PK vl. č. X., k. ú. R., Hlavné mesto SR Bratislavu a titul nadobudnutia PK vl. č. X., zákon č. 138/91 Zb. o majetku obcí.

Po preskúmaní predmetného rozhodnutia a vyjadrení účastníkov konania sa krajský súd stotožnil s názorom žalovaného, že ku dňu účinnosti osobitného predpisu, zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, účinného od 24. novembra 1990 (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“), patrilo k uvedeným parcelám právo hospodárenia Odboru pôdohospodárskej rady ONV Bratislava – vidiek, (ako vlastník predmetných nehnuteľností bol v PK vl. X. zapísaný Československý štát v správe Odboru pôdohospodárskej rady ONV Bratislava - vidiek v podiele 1/1, a to na základe výkupu a následného pridelenia Okresným národným výborom Bratislava - okolie v Bratislave, odbor pôdohospodárstva, rozhodnutím zo dňa 18. apríla 1960

do vlastníctva Československého štátu v správe OPH rady ONV Bratislava - okolie v Bratislave), a preto tento majetok prešiel podľa § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o majetku obcí“) zo štátneho vlastníctva do vlastníctva obce, v danom prípade do vlastníctva Hlavného mesta SR Bratislavy.

Krajský súd poukázal na to, že inštitút práva hospodárenia s národným majetkom upravila vyhláška č. 119/1988 Zb. o hospodárení s národným majetkom s účinnosťou od 1. júla 1988, podľa ktorej v systéme hospodárskeho práva subjektivitu štátneho pozemkového vlastníctva vyjadroval zápis v evidencii nehnuteľností, kde popri zázname, že sa jedná o vlastníctvo Československého štátu sa zapísal aj správca tohto majetku, t.j. príslušný Okresný národný výbor, ktorému patrilo právo hospodárenia.

Podľa názoru krajského súdu boli splnené obidva predpoklady na prechod vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam na Hlavné mesto SR Bratislavu a preto správne orgány postupovali v súlade so zákonom, keď vyhovelí námietke Hlavného mesta SR Bratislavy a vykonali opravu v návrhu ROEP.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie. Podľa jeho názoru krajský súd vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že k predmetným nehnuteľnostiam mal právo hospodárenia ku dňu účinnosti zákona o obecnom zriadení Odbor pôdohospodárskej rady ONV Bratislava – vidiek, a preto týmto dňom prešiel majetok štátu do vlastníctva obce, t. j. Hlavného mesta SR Bratislavy podľa § 2 ods. 1 zákona o majetku obcí. Tvrdil, že k tomuto dňu predmetné nehnuteľnosti mohli byť iba v dočasnej správe Odboru pôdohospodárskej rady ONV Bratislava – vidiek, nakoľko išlo o majetok, ktorý prešiel do vlastníctva Československého štátu podľa predpisov o majetku skonfiškovanom a znárodnenom a o majetku získanom pre účely pozemkových reforiem, a preto neboli splnené obidve podmienky prechodu majetku štátu do vlastníctva obce. Poukázal pritom na právny názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky vo viacerých rozsudkoch, ktorý sa v občianskoprávných konaniach o určenie vlastníckeho práva podľa § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) danou problematikou zaoberal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250ja v spojení s § 246c OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné vyhovieť, aj keď z iných právnych dôvodov.

Predmetom konania pred krajským súdom bolo posúdenie zákonnosti postupu správnych orgánov pri zostavovaní návrhu ROEP a rozhodnutia o námietkach Hlavného mesta SR Bratislavy, proti zápisu vlastníkov pozemkov parc. č. X., zapísaných v PK vl. č. X., k. ú. R., ktorým žalovaný opravil pôvodný návrh ROEP – u tak, že ako vlastníka predmetných nehnuteľností zapísal Hlavné mesto SR

Bratislavu a titul nadobudnutia pozemkovoknižnú vložku č. X. a zákon č. 138/1991 Zb. o majetku obcí.

Podľa § 250 ods. 1 OSP účastníkmi konania (podľa druhej hlavy piatej časti OSP) sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Vôľou zákonodarcu novelizáciou § 250 ods. 1 OSP účinného od 15. októbra 2008 bolo v preskúmovacom konaní súdu zabezpečiť ochranu účastníkovi správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté tak, že týchto účastníkov priberie do konania aj bez návrhu.

Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že správne orgány oboch stupňov rozhodovali v danom prípade o námietkach Hlavného mesta SR Bratislavy, ktoré bolo účastníkom správneho konania, v ktorom žalovaný rozhodol preskúmaným rozhodnutím.

Zo spisového materiálu krajského súdu však nevyplýva, že po účinnosti novely OSP - zákona č. 384/2008 Z. z., t. j. po 15. októbri 2008 by súd prvého stupňa pribral do konania ako účastníka konania Hlavné mesto SR Bratislavu a následne s ním konal, a to napriek tej skutočnosti, že rozhodnutím krajského súdu mohlo byť dotknuté jeho vlastnícke právo.

Podľa názoru odvolacieho súdu z uvedeného dôvodu sa súd prvého stupňa dopustil v konaní takého procesného pochybenia, ktoré by mohlo mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia v preskúmovacom konaní, keďže svojim postupom odňal právo na súdny proces účastníkovi, ktorý bol účastníkom správneho konania a ktorému právo byť účastníkom preskúmovacieho konania pred súdom zaručuje právna norma ustanovená v § 250 ods. 1 OSP.

Vzhľadom na individuálne okolnosti daného prípadu odvolací súd považuje za vhodné na tomto mieste poukázať na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej spor o vlastníctvo medzi štátom a obcou nemožno riešiť v konaní o námietkach podľa § 7 ods. 3 zákona č. 180/1995 Z. z., nakoľko podľa § 7 ods. 1 v spojení s § 80 písm. c) OSP rozhodovanie vlastníckych sporov k nehnuteľnostiam patrí do právomoci súdov a nie je žiadnou právnou normou zverené správne orgánu.

Zákon č. 180/1995 Z. z. upravuje postup pri zostavovaní a schvaľovaní ROEP-u na základe dostupných údajov o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim. Tieto údaje musia v čase zostavovania registra existovať a zvyčajne sú poskytované nájomcami pozemkov resp. inými oprávnenými osobami, alebo získavané z katastrálneho operátu, štátnych archívov, resp. z listín predložených účastníkmi konania.

Správne orgány majú podľa zákona č. 180/1995 Z. z. za úlohu tieto listiny zhromaždiť a podľa údajov v nich obsiahnutých zostaviť návrh príslušného ROEP-u.

Iba na základe predloženia takýchto dôkazov je správny orgán v rámci konania o námietkach proti návrhu ROEP oprávnený vykonať zmeny v zápise vlastníckeho práva. V opačnom prípade nemá na základe akých údajov zmenu vykonať. Zo žiadneho ustanovenia zákona č. 180/1995 Z. z., ani z iného zákona, nevyplýva právomoc správneho orgánu nahradiť chýbajúcu listinu vlastnou úvahou o tom, či niektorý subjekt vlastníctvo nadobudol, alebo nie. V tejto súvislosti nepostačuje ani odkaz na zákon o majetku obcí, pretože samotný zákon o majetku obcí v súvislosti s prechodom vlastníckeho práva štátu na obec ukladá zúčastneným subjektom určité povinnosti (§14) a v § 13 zakotvuje, že spory, ktoré vzniknú pri prechode vlastníckeho práva, majetkových práv a záväzkov štátu na obec rozhodujú sudy.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f) v spojení s § 246c ods. 1 OSP zrušil a vrátil mu vec na nové konanie a rozhodnutie, v rámci ktorého bude jeho povinnosťou predovšetkým rozhodnúť o pribratí Hlavného mesta SR Bratislavy do preskúmvacieho konania v zmysle § 250 ods. 1 OSP, konať s ním ako s účastníkom konania, vykonať dokazovanie ohľadom existencie listín preukazujúcich prechod predmetného majetku štátu na obec a v novom rozhodnutí rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok

V Bratislave dňa 16. februára 2010

**JUDr. Elena Kováčová, v. r.**  
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:  
Nikoleta Adamovičová